

“QUIJOTE’S” REVIEW

PORTADA QUÈ ÉS? CARTELLERA FESTIVALS TRIVEALS **Quixot** recomana

QUIXOT

Companyia: Markeliñe Direcció: Jose Ramon Martinez

CRÍTICA DE JORDI BORDES

CRÍTIQUES

20/4/2015

Jordi Bordes

Jordi Bordes

Preciosa versió del clàssic amb un codi clar, que evita tot el que els hi és sobrer

Una adaptació molt lliure del clàssic de novel·la de cavallers de'n Cervantes. Sense creuar paraules, només amb sons i una interpretació acurada (pocs cops sobren alguns gestos, tot està molt mesurat) es pot descobrir la bogeria de Quixot i els peccats del seu company de viatge, Sancho, que procura equilibrar i posar sentit comú al cervell perdut del cavaller de pega. La bogeria de Quixot va en consonància amb els moviments acrobàtics d'una terrena actriu al trapezi.

És d'una preciositat notable i d'una sensibilitat extrema. Les ovelles es poden convertir en uns mocadors de paper escampats per terra però tothom entén que la lluita no serà contra un gegant si no contra un moll. Hi ha una notable demostració de fusteria teatral. Perquè tothom pot veure que els monstres de Quixot no són més que rudimentaris equívocs. No fa por. Però sí que la nit de divendres a la Mostra d'Igualada es va sentir un plor desconolat infantil en veure el Quixot vençut. La follia el porta a la depressió.

Els de Markeliñe són amables amb el particular cavaller i, en la seva versió, permeten que recuperi un punt de fantasia. Ara, ja no seuré en la seva butaca elevada, i podrà compartir el somni amb el seu personatge fantàstic. I Dulcinea? Si hi és amb un joc, novament, efectiu i simple. Preciós.

Rànquing de Jordi Bordes

Crítiques d'aquest mateix espectacle

VALORADO

9,0

CATEGORIES

INSPIRADOR
CLÀSSIC
TE CALENT UNA TAPSA PLUJOSA

VALORACIÓ PER EDATS

FANJARS

NOUS PODRATS

ACTUALMENT

SENSE FUNCIONS

< ABR 2015 >

Di	Do	Di	Ds	Dv	Di	Dg
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

HISTÒRIC DE REPRESENTACIONS

VEURE

Beautiful version of a classic with a clear code that avoids all that is superfluous.

A very loose adaptation of the classic chivalry novel by Cervantes. Without saying a word, only with sounds and a very careful performance (texts are rarely superfluous, everything has been carefully considered), you can discover the madness of Don Quixote and the pleas of his travelling companion, Sancho, who is trying to strike a balance and bring common sense to the mind of the ill-fated knight. The madness of Don Quixote is matched by the acrobatic movements of a third actress on a trapeze.

It is remarkably beautiful and extremely sensitive. Sheep can become paper tissues scattered on the ground, but everyone understands that the fight will not be against a giant, but against a windmill. It is an excellent example of theatrical carpentry. Because everyone can see Quixote's monsters are no more than rudimentary mistakes. It is not scary. Although on the Friday night at the Mostra d'Igualada we did hear the despairing cries of children when they discovered that Quixote had been vanquished. Madness leads to depression.

Markeliñe are friendly with this singular knight and, in this version, allow him to recover a trace of fantasy. Now, he will no longer sit on his chair and he can share the dream with his fantastic character. And Dulcinea? She appears with a game that is effective and simple. Beautiful.

A TRIBUTE TO FANTASY AND FRIENDSHIP

PORTADA QUÈ ÉS? CARTELLERA FESTIVALS TRIVIALS recomana20022

QUIXOT

Companyia: Markeliñe Director: Jose Ramon Martinez

CRÍTICA DE IOLANDA G. MADARIAGA

CRÍTQUES

Iolanda G. Madariaga 19/4/2015
Elogi de la fantasia i l'amistat

No hi ha desig més somniat que el de volar. El somni d'aquest meravellós Quixot de Markeliñe queda plasmat a escena amb un trapezi en segon pla on es gronxa i evoluciona la fantasia del/de la protagonista. La "Sancha" d'aquesta història s'ocupa de apaiçgar els cops que la tosca realitat s'entesta a etribar a la seva amiga "Quixot". La novel·la de Cervantes és aquí tan sols un pretext: es tracta d'enfrontar fantasia i realitat. Aquest Quixot sense paraules exhibeix un discurs estètic molt treballat present tan en l'escenografia «de senzillesa encisadora» com en el vestuari i l'actuat. Els de Markeliñe agafen dos arquetips pesos coneguts com a referents per aproximar-nos a la relació «clownesca» d'amistat dels dos protagonistes principals. Prendre uns referents tan universals permet, entre moltes altres avantatges, identificar ràpidament la, també cèlebre, Dulcinea en un enciam, o a Rocinante en una escombra; reconeixem també l'episodi dels molins de vent i altres escenes. Però, fins i tot, si el públic més jove desconeix els referents, sura en aquest espectacle la intrínseca i complementària relació amistosa entre els dos protagonistes interpretats aquí per dues actrius. Quixot i Sancha esdevenen dos éssers ascensats que, buscant l'equilibri, entre la realitat i la fantasia acaben harmonitzant una dansa carregada d'emoció.

Rànquing de Iolanda G. Madariaga

Crítiques d'aquest mateix espectacle

FAMILIAR

NOUS FORMATS

Consonant

ACTUALMENT

SENSE FUNCIONS

Mag 2015

Dx	Dx	Dx	Dx	Dx	Dx	Dx
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

HISTÒRIC DE REPRESENTACIONS

VIVRE

No desire is more intense than the desire to fly. The dream of this wonderful Quixote by Markeliñe is reflected on stage by means of a trapeze in the background on which the fantasies of the main character swing. "Sancha" in this story tries to placate the blows with which stubborn reality constantly assails her friend "Don Quixote". Here, Cervantes' novel is only a pretext: the intention is to compare fantasy and reality. This Quixote without words exhibits its carefully designed aesthetics in the stage - of a captivating simplicity - and in the costumes and attrezzo. Markeliñe have taken two well-known archetypes as examples to introduce us to the friendship - somewhat clownish - of the two main characters. Choosing such universal examples makes it possible, among other advantages, to identify the also famous Dulcinea as a lettuce or Rocinante as a broom; people will also recognise the episode of the windmills and other scenes. But, even if the younger members of the audience are unfamiliar with the characters, this show also displays the intense and complementary friendship between the two main characters, played here by two actresses. Quixote and Sancho become two asexual beings who, while seeking a balance between reality and fantasy, finally come together in a dance charged with emotion.